

Dániel könyve – Százhetvenkettedik

Fatima árnyéka: A Katolikus Egyház prófétai látomásai mögött húzódo sátáni befolyás feltárása

Jeff Pippenger

2024-04-02

A fatimai prófécia Sátán előkészítő munkája volt abban, hogy a katolikus egyházat arra készítse elő, hogy szervezetét neki adja át, amikor Krisztust megszemélyesíti; mert ez „Sátán hatalmának remekműve — erőfeszítéseinek emlékműve, hogy a trónra ültesse magát, és akarata szerint uralja a földet.” Azok, akik — mivel nem hajlandók hinni abban, hogy Sátán képes csodákat véghezvinni — nem fogadják el a prófétai bizonyágtétel hasznát, amely azonosítja Fatima szerepét a katolicizmus irányításában, magukat teszik ki a megtévesztésnek. Fatima prófécijája a katolicizmuson belüli belső küzdelemmel, valamint a katolicizmus ateizmus elleni háborújával foglalkozott.

A katolicizmus ateizmussal vívott háborúja Dániel 11. fejezetének negyvenedik versének tárgya. E küzdelem szemléltetése 1798-ban, a negyvenedik versben kezdődött. Az abban a csatában vette kezdetét, amelyben Napóleon, a déli király, 1798-ban foglyul ejtette a pápát, és a versen belüli bizonyágtétel azután a végéhez ér, amikor az északi király 1989-ben elsöpri a déli királyt. E történelmen belül (1798-tól 1989-ig) a két ellenfelet 1917-ben és 1918-ban egyaránt prófétai szimbolika jelöli meg, amely összekapcsolja mindkettőjük bizonyágtételét, miközben megőrzi a vers átfogó témáját. Fatima prófécijája kétségkívül sátáni prófécia, mégis Isten prófétai Igéjének tárgya, és ezért olyan történelem, amelyet helyesen kell megérteni.

„A lélek egyetlen biztonsága ebben az időben az, hogy minden lépésnél ezt kérdezze: Mit mond az Úr az ő szolgájának? Az Úr beszéde örökké megmarad. A Biblia legyen a mi vezérkönyvünk, és ahelyett, hogy emberek bölcsességét kérnénk ki, és véges halandók állításait isteni igazságként fogadnánk el, kutatnunk kell a prófétai szó biztos voltát. Isten szólt, és az ő szava megbízható, ezért hitünket egy „Így szól az Úr”-ra kell alapoznunk. Isten azt akarja, hogy tanulmányozzuk a körülöttünk végbemenő eseményeket, és vessük össze azokat az ő Igéjének jövődöléseivel, hogy megérthessük: az utolsó napokban élünk. Bibliánkat akarjuk, és tudni akarjuk, mi van megírva benne. A próféciaák szorgalmas tanulmányozója az igazság világos kinyilatkoztatásaiban részesül jutalmul, mert Jézus ezt mondta: „A te igéd igazság.”” Signs of the Times, 1894. október 1.

A harmadik helyettesítő háborúban, amint azt Dániel tizenegyedik fejezetének tizenharmadiktól tizenötödikig terjedő versei ábrázolják, bemutatásra kerül az a hatalom, amely felmagasztalja magát, hogy megerősítse a látomást. Az a vers Kr. e. 200-ban teljesedett be, amikor „a rómaiak beavatkoztak Egyiptom ifjú királya érdekében”, és „elhatározták, hogy meg kell őt védeni az Antiochus és Philip által eltervezett romlástól”. A vers és Kr. e. 200 történelme azonosítja, hogy közvetlenül a vasárnapi törvény előtt, arra a feltevésre alapozva, hogy a meggyengült Putyin helyettesének védelmében lépnek fel, abban az időben, amikor az Egyesült Államok és az Egyesült

Nemzetek (Seleucus és Macedóniai Philip) elhatározták, hogy elfoglalják az orosz területeket, és kölcsönös előnyükre felosztják azokat, a pápai Róma (Tírusz paráznája) megkezdi zenéjét játszani, amint elindul, hogy paráznaságot kövessen el a föld királyaival.

Az 533. esztendő, valamint Justinianus rendelete akkor ismétlődik meg, amint azt prófétikusan a Jelenések könyve tizenharmadik fejezetének második verse ábrázolja, amely azonosítja, hogy a sárkány (a pogány Róma) három dolgot ad a pápaságnak.

És a fenevad, amelyet láttam, hasonló volt a párduchoz, és lábai mint a medve lábai, és szája mint az oroszlán szája; és a sárkány adta neki az ő erejét, és az ő királyi székét, és nagy hatalmat. Jelenések 13:2.

A pogány Róma sárkánya Kr. u. 330-ban adta „székhelyét” (Róma városát) a pápaságnak, amikor Konstantin Konstantinápolyba helyezte át fővárosát. Klodvig 496-tól kezdődően adta katonai „erejét” a pápaságnak, majd 533-ban Justinianus adta a polgári „hatalmat” a pápaságnak. Öt évvel később a pogány Róma a pápaságot a trónra ültette, amint azt Dániel tizenegyedik fejezetének tizenhatodik, harmincegyedik és negyvenegyedik verse jelképezi. Amikor az Egyesült Államok megnyeri a harmadik helyettesítő háborút, a pápaság legyőzi Oroszország kommunista hatalmát, amely a fatimai prófécia tárgya. A helyettesítő háborúk az igazság kézjegyét viselik magukon, mert mindhárom ütközet egy pápai helyettesítő hadsereg által valósul meg.

Az első és az utolsó pápai proxyhadsereg az Egyesült Államok (a hitehagyott protestantizmus). A középső proxyhadsereg Ukrajna nácijai, akik a második világháborúban a kommunista Oroszországgal szemben szintén a katolikus proxyhadsereg voltak. Három világháború van, és három proxyháború. Mind a világháborúk, mind a proxyháborúk közül a második a náciizmus volt. Az Ukrajnában zajló jelenlegi háború a határvidék háborúja, amely először a Raphiánál vívott csatában teljesítette be a tizenegyedik és tizenkettedik verseket. Az ukrajnai háború most a harmadik jaj második, iszlám által mért három csapása idején megy végbe, jöhet az iszlám abban az adott háborúban nincs jelen.

Az első csapás a lelki dicső föld ellen irányult 2001. szeptember 11-én, és a három csapás közül az utolsó a vasárnaptörvénynél következik be, és ismét a lelki dicső föld ellen irányul. Az iszlámnak, a harmadik jaj három csapása közül a második, a szó szerinti ősi dicső föld ellen irányult 2023. október 7-én. Az a háború pontosan azon a területen zajlik, ahol Ptolemaiosz győzelmet aratott a raffiai csatában. Jézus kijelentette, hogy az utolsó napokban háborúk és háborúk hírei lesznek.

Azok a háborúk, amelyekre Jézus utalt, a történelemben következnek be, amikor minden látomás hatása beteljesedik, és ezt a tényt Ezékiel jegyezte fel. Ebben a történelemben a mohamedánizmus harmadik jajának eljövetele, a helyettesítő háborúk második és harmadik csatája, az amerikai polgárháború megismétlődése, valamint az amerikai függetlenségi háború megismétlődése jelenik meg. Ezek a háborúk a száznegyvennégyezer elpecsételésének története során mennek végbe, és a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvény idején az Úr zászlóként támasztja fel az Ő seregét, miközben kezdetét veszi a végső, harmadik világháború, és miközben a harmadik jaj mohamedánizmusa fokozza a nemzetek felingerlését.

Hallani fogtok háborúkról és háborúk híreiről. Vigyázzatok, hogy meg ne rémüljete; mert mindezeknek meg kell lenniük, de ez még nem a vég. Mert nemzet támad nemzet ellen, és ország ország ellen; és lesznek éhínségek, dőghalálok és földindulások különböző helyeken. Mindez pedig a fájdalmak kezdete. Máté 24:6–8.

A száznegyvennégyezer elpecsételésének idején Isten népének két osztályát az különbözteti meg, hogy képesek-e látni és hallani.

Azért szólok nekik példázatokban, mert látván nem látnak, és hallván nem hallanak, sem nem értenek. És beteljesedik rajtuk Ésaías prófécijája, amely így szól: Hallván hallotok, és nem értetek; és látván láttok, és nem veszitek észre. Mert megkövéredett e nép szíve, és füleik nehezen hallanak, és szemeiket behunyták; hogy valamikor ne lássanak szemeikkel, és ne halljanak füleikkel, és ne értsenek szívükkal, és meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket. A ti szemeitek pedig boldogok, mert látnak; és a ti füleitek, mert hallanak. Máté 13:13–16.

Abban az időszakban, amely 2001. szeptember 11-én kezdődött, Jézus azt mondta: „háborúkról és háborúk híreiről fogtok hallani.” A Jelenések könyvében János azokat jelképezi, akik hallják Krisztus hangját.

Lélekben voltam az Úr napján, és hátam mögött nagy szót hallottam, mint egy trombitáét. Jelenések 1:10.

A „hang”, amelyet hallott, „mint egy trombita” volt, és a trombita a hadviselés jelképe, és a hangot maga mögött hallotta. Ezután megfordult, hogy lássa a hangot.

És megfordultam, hogy lássam a szót, amely szólt hozzám. És amikor megfordultam, hét arany gyertyatartót láttam; és a hét gyertyatartó között valakit, aki hasonló volt az Ember Fiához, bokáig érő ruhába öltözve, és mellén aranyövvel körülövezve. Feje és haja fehér volt, mint a gyapjú, olyan fehér, mint a hó; és szemei olyanok voltak, mint a tűz lángja; lábai pedig hasonlóak voltak az izzó érchez, mintha kemencében tüzesedtek volna meg; és hangja olyan volt, mint sok vizek zúgása. Jobb kezében hét csillag volt; és szájából éles, kétélű kard jött ki; és tekintete olyan volt, mint a nap, amikor teljes erejében fénylik. És amikor megláttam őt, lábaihoz estem, mint egy halott. Ő pedig jobb kezét rám tette, ezt mondva nekem: Ne félj; én vagyok az első és az utolsó. Jelenések 1:12–17.

Krisztusnak az a látomása, amelyet János látott, amikor megfordult, hogy lássa a hangot, ugyanaz a látomás volt, amelyet Dániel látott a tizedik fejezetben, ugyanaz a látomás, amelyet Ézsaiás látott a hatodik fejezetben, és ugyanaz a látomás, amelyet Pál látott, amikor meglátta a hét mennydörgés történetét.

„Az alázat elválaszthatatlan a szív szentségétől. Minél közelebb jut a lélek Istenhez, annál teljesebben megalázkodik és megtörik. Amikor Jób meghallotta az Úr szavát a forgószelekből, felkiáltott: »Megvetem magamat, és bánkódom porban és hamuban.« Amikor Ézsaiás meglátta az Úr dicsőségét, és hallotta, hogy a kerubok ezt kiáltják: »Szent, szent, szent a Seregek Ura«, ő is felkiáltott: »Jaj nekem, elvesztem!« Dániel, amikor a szent hírnök meglátogatta, ezt mondja: »Szépségem romlottsággá változott bennem.« Pál, miután elragadtatott a harmadik mennybe, és olyan dolgokat hallott, amelyeket embernek nem szabad kimondania, önmagáról

úgy szólt, mint aki »minden szentek között a legkisebbnél is kisebb«. Az a szeretett János, aki Jézus keblére hajolt, és szemlélte az ő dicsőségét, úgy esett le az angyalok előtt, mint egy halott. Minél közelebből és szüntelenebbül szemléljük Megváltónkat, annál kevesebbet látunk önmagunkban, amit helyeselhetnénk.” Signs of the Times, 1887. április 7.

Amikor Gábrriel megmagyarázta Dánielnek a látomást, feltárta a tizenegyedik fejezet prófétai eseményeit. Ezek az események a háború leírását adják, és e háborúk ábrázolásában az oksági, nőnemű „mareh”, amely „marah” alakban jut kifejezésre, Dánielt Krisztus képére változtatta. Amikor Krisztus azt mondja, hogy háborúkról és háborúk híreiről fogtok hallani, azonosítja azokat a háborúkat, amelyek Dániel könyve tizenegyedik fejezetében vannak bemutatva. Továbbá azt is azonosítja, hogy ahhoz, hogy meglásd a látomást, amely szemlélőjét az Ő képmására változtatja, meg kell fordulnod, mert a hang mögötted van. A Dániel 11-ben bemutatott háborúk olyan háborúk leírásai, amelyek a múlt történelmében mentek végbe. E múltbeli háborúkról hallva az ember eligazítást nyer a jelenben zajló történelem felől, de csak akkor, ha van szeme a látásra és füle a hallásra.

Amikor Ezékiel feljegyezte, hogy eljön az az időpont, amikor a látomás többé nem fog késedelmet szenvedni, ezt Ezékielnek a mennyei szentélyről kapott látomásával összefüggésben tette, amelyben egyebek mellett „kerekeket a kerekében” látott, amit White testvérnő az emberi események bonyolult összjátékaként azonosít.

„A Kébar folyó partján Ezékiel egy forgószelet látott, amely mintha észak felől közeledett volna: »egy nagy felhőt, és magába visszatérő tüzet, és fényesség vala körülötte, és közepéből mintegy izzó ércnek színe«. Több, egymást metsző kerék mozgott négy élő lény által hajtva. Magasan mindezek fölött »vala valami trónféle, amelynek alakja olyan volt, mint a zafirkő: és a trónféle alakján felül olyasvalami vala, amelynek alakja olyan volt, mint egy emberé«. »És a kérubokban emberi kéz formája tűnt fel szárnyaik alatt.« Ezékiel 1:4, 26; 10:8. A kerekék elrendezése oly bonyolult volt, hogy első pillantásra zavarosnak látszott; mégis tökéletes összhangban mozogtak. A mennyei lények, akiket a kérubok szárnyai alatt levő kéz tartott fenn és irányított, mozgásba hozták e kerekeket; fölöttük pedig, a zafirtrónon, az Örökkévaló volt; és a trón körül szivárvány, az isteni irgalom jelképe.”

„Amiként a kerékszerű, bonyolult szerkezetek a kerubok szárnyai alatt levő kéz irányítása alatt álltak, úgy az emberi események bonyolult alakulása is isteni irányítás alatt áll. A nemzetek viszálya és zűrzavara közepette az, aki a kerubok fölött ül, ma is irányítja a föld ügyeit.

A nemzetek történelme, amelyek egymás után töltötték be a nekik kijelölt időt és helyet, s tudtukon kívül tanúskodtak ama igazságról, amelynek jelentését maguk sem ismerték, hozzánk szól. Minden nemzetnek és minden egyes mai embernek Isten helyet rendelt az Ő nagy tervében. Ma embereket és nemzeteket annak a kezében levő függőónnal mérnek meg, aki nem téved. Mindnyájan a maguk választása által döntenek el sorsukat, és Isten mindent felülkormányoz, hogy megvalósítsa szándékait.

„Az a történelem, amelyet a nagy VAGYOK az Ő Igéjében kijelölt, a prófétai lánc egyik szemét a másikhoz kapcsolva, a múlt örökkévalóságától a jövő örökkévalóságáig, megmutatja nekünk, hol állunk ma a korszakok menetében, és mi várható az eljövendő időben. Mindaz,

amiről a prófécia előre megmondta, hogy be fog teljesedni, a jelen időig már kirajzolódott a történelem lapjain, és bizonyosak lehetünk abban, hogy mindaz, ami még hátra van, a maga rendjében fog beteljesedni.”

„Minden földi uralom végső megdöntését világosan megjövendöli az igazság igéje. Abban a próféciában, amely akkor hangzott el, amikor Isten ítéletet mondott Izráel utolsó királya fölött, ez az üzenet adatott.” Nevelés, 178, 179.

A bonyolult kerekék, amelyek első pillantásra zűrzavarosnak tűnnek, az emberi események bonyolult alakulását jelképezik, amint az a nemzetek viszályában és zűrzavarában megnyilvánul. Az a történelem, amelyet Krisztus az Ő Igéjében kijelölt, megmutatja nekünk, hol tartunk, és ezzel együtt azonosítja minden földi uralom végső megdöntését. A száznegyvennégyezer megpecsételésének ideje az, amelyben minden látomás hatása beteljesedik, és e történelmen belül a kerekék azokat a háborúkat és háborús híreket jelképezik, amelyeket Krisztus a „fájdalmak kezdetének” nevezett. A fájdalmak kezdete 2001. szeptember 11-én vette kezdetét, mert ekkor kezdődött el a száznegyvennégyezer megpecsételésének ideje, és a pecsételő angyal azokra helyezi az ő jelét, akik sóhajtoznak és kiáltanak az utálatosságok miatt, amelyeket az egyházban és az országban cselekszenek.

A földön dúló háborúk szomorúságot szülnek azok számára, akik látják és hallják, mit jelképeznek ezek a háborúk. A pecsételés története valamennyi földi királyság végső megdöntését azonosítja, és e királyságok megdöntése végigkövethető a múlt prófétai történelmében. Amikor Ésaías a hatodik fejezetben ugyanazt a látomást látta, mint János, Dániel, Ezékiel, Jób és Pál, önként vállalkozott arra, hogy az arra az időre szóló üzenetet közvetítse, de megkérdezte, meddig kell majd hirdetnie az üzenetet?

Majd hallottam az Úr szavát, amint ezt mondta: Kit küldjek el, és ki megy el nekünk? Én pedig ezt mondtam: Ímhol vagyok én; küldj el engem! És ő mondta: Menj, és mondd e népnek: Hallván halljatok, de ne értsetek; látván lássatok, de ne ismerjete. Kövérítsd meg e nép szívét, és füleit tedd nehezzé, és szemeit kend be; hogy szemeivel ne lásson, füleivel ne halljon, szívével ne értsen, meg ne térjen, és meg ne gyógyuljon. Akkor ezt mondtam: Uram, meddig? Ő pedig így felelt: Míg a városok pusztán állnak lakos nélkül, és a házak ember nélkül, és a föld egészen elpusztul, és az Úr az embert messze elveti, és nagy pusztaság lesz a föld közepette. Ésaías 6:8–12.

Izajás azt a választ kapta, hogy mindaddig kell hirdetnie az üzenetet, amíg „a föld teljesen el nem pusztul”. A pecsételés üzenete a hadakozás idején adatik, és e hadakozás kifejezetten annak a „marah” látomásnak az értelmezéseként van azonosítva, amelyet mind a próféták szemléltek. A külső üzenet arra szolgál, hogy belső tapasztalatot hozzon létre, de csak azokban, akik „hallani fognak”.

A pápaság náci helyettesítő hadseregének kapcsolata a második világháborúban sorról sorra egybeesik a második helyettesítő háború második helyettesítő hadseregével, és maga a második világháború is egybeesik a második helyettesítő háborúval. A második helyettesítő háborúnak a Ráfia határvidéki háborújával való kapcsolata, amely most Ukrajnában ismétlődik, földrajzilag

összekapcsolódik az iszlám harmadik jaj második csapásával, amely 2023. október 7-én kezdődött, és prófétai kerekeket képvisel kereken belül.

1999-ben megjelent egy John Cornwell által írt könyv. John Cornwell akkoriban az angliai cambridge-i Jesus College vezető kutatója volt, valamint díjnyertes újságíró és szerző. A könyv a Róma azon pápájának szerepével foglalkozott, aki a második világháború idején uralkodott. A könyv a leendő pápa nagyapjával kezdődik, aki IX. Piusz pápa, Pio Nono néven ismert pápa jobbkeze volt. 1849-ben egy köztársaságpartí csöcselék megtámadta a vatikáni épületegyüttest, és IX. Piusz pápa elmenekült Róma városából. Az a férfi, akit magával vitt a száműzetésbe, Eugenio Pacelli nagyapja volt. Eugenio Pacelli IX. Piusz pápa jobbkezének unokája volt, és később XII. Piusz lett; az Eugenio Pacelliről szóló könyv címe pedig Hitler pápája: XII. Piusz titkos története volt.

Könyvében Cornwell azt vizsgálja, milyen mértékben volt tudatában XII. Pius pápa – korábban Eugenio Pacelli bíboros – a zsidók náci rezsim általi üldöztetésének a második világháború idején, és miként reagált arra. Bemutatja, hogy XII. Pius nyilvános hallgatása és a holokauszt elítélésében tanúsított tétlensége a háború alatti erkölcstelen vezetését példázta.

Cornwell történelmi kontextust nyújt XII. Pius pápaságához, beleértve diplomáciai hátterét és a kor összetett politikai dinamikáját. Vizsgálja a Vatikán náci Németországgal szembeni eljárásmodját. Cornwell megállapítja, hogy XII. Pius elmulasztott felszólalni a holokauszt ellen, és nem avatkozott be az üldözött zsidók érdekében, mivel ő 1933-ban bíborosként konkordátumot hozott létre Hitlerrel, amely a katolikusok alárendelődését ígérte Hitler művének.

Ezt a tanulmányt a következő cikkben folytatjuk.

A második világháború után egyes náci háborús bűnösök úgy kerültek el az igazságszolgáltatást, hogy különböző országokba menekültek, köztük több dél-amerikai országba is. A Dél-Amerikába való menekülésük és odajutásuk főbb módszerei a következők voltak:

Patkányutak: A patkányutak titkos menekülési útvonalak voltak, amelyeket különböző szervezetek — köztük a Katolikus Egyház és velük rokonszenvező hírszerző ügynökségek — hoztak létre abból a célból, hogy segítsék a nácikat és más szökevényeket Európából való menekülésükben. Ezen útvonalak gyakran hamis személyazonosságok, hamisított okmányok és csempészhálózatok felhasználásával tették lehetővé számukra a biztonságos menedékhelyekre — köztük Dél-Amerikába — való eljutást.

Hamisított okmányok: Számos náci szökevény hamis útleveleket, vízumokat és egyéb úti okmányokat szerzett, hogy elrejtse valódi személyazonosságát és elkerülje az elfogást. Ezeket az okmányokat arra használták, hogy semleges vagy velük rokonszenvező országokon keresztül utazzanak, mielőtt elérték volna Dél-Amerikát.

A hatóságok bűnrészessége: Egyes esetekben a dél-amerikai országok együttérző tisztviselői szemet hunytak a náci szökevények jelenléte felett, vagy tevőlegesen segítették őket az elfogás elkerülésében. Egyes kormányok, különösen azok, amelyeknek tekintélyelvű rendszerei

rokonszenveztek a náci ideológiával, menedéket nyújtottak ezeknek a személyeknek.

Jogi kiskapuk: Egyes náci háborús bűnösök jogi kiskapukat vagy a dél-amerikai országok laza kiadatási törvényeit használták ki, hogy elkerüljék az Európába való kiadatást, ahol bűncselekményeik miatt büntetőeljárással néztek volna szembe.

Összességében az útvonalhálózatok, a hamisított okmányok, a hatóságok bűnrészessége és a jogi kiskapuk együttesen lehetővé tették, hogy a náci háborús bűnösök Dél-Amerikába meneküljenek, és a második világháború befejezését követően még sok éven át elkerüljék az igazságszolgáltatást. ChatGPT, 2024. március.